

Урежда
редакционен
комитетъ

Абонаментъ 150 лев
за странство 300 лев
Присматъ се обя-
— вления —

ПРОВУДА

Отговорен
редакторъ
Н. Атанасовъ
Редакция и Адми-
нистрация Печат.
„ПРОГРЕСУЛЪ“
— СИЛИСТРА —
Redacția și Administ.
Tip. „Progresul“
Siliștra

„PROBUDA“ | Седмичен вестникъ за политика и обществени знания | Ziar Săptămânal

НАШИТЪ ИСКАНИЯ КАТО МАЛЦИНСТВО

III ЕЗИКЪТЪ

Най характерниятъ белегъ на едно малцинство е езикътъ. Него народитъ носятъ отъ най далечното свое минало, съ него, живятъ въ Историята и чрезъ него ще пребъждатъ въ далечното бъдеще. Мжно се затрива езикъ, който чрезъ литературата е влизалъ въ общата съкровишница на човѣчеството. Нашиятъ — българскиятъ, езикъ въ това отношение има своитъ голѣми заслуги. Отъ всички славянски езици на него за пръвъ пътъ бѣ възложено словото Божие, чрезъ него то бѣ възнестено на цѣлия славянски миръ и чрезъ него славянството се въведе въ семейството на културнитъ народи. Съ него много години си служиха ромънитъ и въ черквата и въ държавата. Чрезъ него и тѣ познаха за пръвъ пътъ Бога на любовта и опрощението. Тамъ той даде първитъ насоки въ пътя на културата и държавното преуспѣване.

Не защото се бонимъ за неговото бъдеще, казваме тѣзи хвалебни думи за него, но за да обърнемъ вниманието на голѣмитъ фактори въ нашата държава, че ако бъдещето на държавата зависи отъ зачитането на малцинствата, както казва г. Чичо Попъ въ Атинската конференция, че малцинствата не бива да се считатъ като неприятели на държавата, а да се стремимъ да направимъ живота имъ все по приятенъ въ нея, както каза г-нъ Министръ председателя Миронеску предъ чуждестраннитъ кореспонденти, то значи, да се зачете езика на първо време на тѣзи малцинства и имъ се даде широка възможностъ да се ползватъ отъ него въ всички дневнитъ си общения съ властитъ и учрежденията, които го обслужватъ.

Какви са отношенията на официалнитъ власти къмъ езика на

другитъ малцинства въ държавата, точно не знаемъ, но имаме всички основания да предполагаемъ, че не сж по други отколкото сж къмъ нашия езикъ въ Нова Добруджа. А отношенията къмъ нашия езикъ сж по-вече отъ лоши, да не кажемъ и по силна дума.

Още отъ първитъ дни на приселението на този край къмъ Ромъния и установяване на ромънски власти, по градове и села се разговори на това население на ромънски езикъ, безъ да се държи смѣтка за произхода му и народностиятъ му езикъ. По всички учреждения се сложиха надписи, които заповѣдваха да се говори на ромънски езикъ, а и усърдитъ служещи често напомняваха тѣзи повеления. Ония, които не можеха да се обесняватъ на официалния езикъ, се ругаеха и се третираха едва ли не като върли неприятели на държавата.

Сжщитъ отношения продължаватъ и до днесъ. И сега ние сме свидетели на грубо незначителенъ езика на българското малцинство въ този край. Тѣзи отношения правятъ българското население да бъде стравливо и рѣдко плати, при крайна необходимостъ, да се отнася къмъ учрежденията, които сж създадени, за да бъдатъ въ негова услуга. Въ тѣзи учреждения простичкиятъ българинъ прави всички усилия да говори на официалния езикъ, но още при първитъ думи неспособно произнесени, той се забърква и забравя онова, за което бѣ дошълъ и е готовъ да пожертвува дори голѣми интереси, за да се избави отъ неприятното положение, въ което се чувствава. Рѣдко плати въ такъв случаи му идватъ на помощъ, като му заговорятъ на родниятъ му езикъ.

Никой не шл, но и до днесъ продължаватъ да не искатъ да разбератъ болезненото душевно състояние, което преживя този народъ и да направятъ по-малко мъжкото, което би облекчило положението му. А най голѣмо облекчение би му се направило, ако му се даде възможностъ да се обеснява на родниятъ си езикъ въ учрежденията, въ които го гони всѣкидневната му нукда. Тамъ, въ тѣзи учреждения, въ това отношение се правятъ най малко отстъпки. Идете въ село, въ което щете учреждение, вие ще чуете служителитъ — ромънци, да говорятъ турски, но никога на български.

Отъ простото българско население всички поискаха да изучи ромънски езикъ едва ли не въ едно леновоцѣ, а ромънци, които претендиратъ на голѣма интелигентностъ, които вече близо двадесетъ години служатъ въ този край и сж ежемѣстно въ сношение съ българското население не пожелаха и не научиха езика на населението средъ което живятъ. Въ това отношение не направиха изключение, дори учителитъ, които биха могли и да улеснятъ своята учителска работа и първи да дадатъ примѣръ, че е човѣчно да се научи езика на населението, на което ядемъ хлѣба.

Така бѣ до днесъ, докато все още не бѣ изяснено какъ да бъдатъ отношенията на господствующата нация къмъ малцинствата, но днесъ, когато отъ висотата на министъръ председателското мѣсто се говори, че ще се стремимъ да направимъ живота на малцинствата все по приятенъ въ държавата, сигурно това не би трѣбвало да бъде така. И първата отсѣпка, която би трѣбвало да се направи въ това отношение е да се зачете езика на българското малцинство. Това зачитане ще се изрази, като въ всички учреждения, които ще бъдатъ въ негова услуга, се говори на български езикъ и то не чрезъ преводчици, но като се задължаватъ самитъ служещи да научаватъ езика на малцинството средъ което

Въ Австрия

Положението въ Австрия всѣки денъ става все по критично и като че ли се очаква да избухнатъ междоусобици. Следъ като не ѣ позволиха да се присъедини къмъ Германия, оставиха я въ граница и положение, които съ сигурностъ ѣ водятъ къмъ гражданска война. Цѣлата Австрия е раздѣлена на два ожесточени враждующи лагера. На една страна сж социалдемократитъ, които въ последнитъ години имаша голѣми успѣхи и при спокойно развитие скоро биха имали болшинство въ камарата и следователно биха се наложили и като правителство. Въ другия лагеръ сж всички други партии коалирани за борба съ социалдемократитъ. Положението въ последнитъ дни е станало толкова нагнетано, че френскиятъ социалистически вестникъ, „Prolaire“, прави апелъ къмъ правителствата въ Парижъ и Лондонъ да се намѣсятъ, и то бързо и ефикасно, въ работитъ на Австрия, за да се избѣгнатъ междоусобицитъ. Вестникътъ добавя, че ако правителствата въ Парижъ и Лондонъ откажатъ да се намѣсятъ подъ pretextъ, че международни задължения ги задържатъ да се мѣсятъ въ вътрешнитъ работи на чужда държава, то катастрофата въ Австрия е неминуема. Дано се намѣрятъ въ Европа и други фактори, които не само да попречатъ на междоусобицитъ въ Австрия, но създадатъ и всички условия за правилно развитие.

живятъ. Това трѣбна първи да направятъ учрежденията, които сж задължени да прѣскачатъ познания по поминика на населението, защото най добре се възприематъ знания, на езика, на които е свикналъ човѣкъ да мисли, а това е родниятъ му езикъ. Така населението ще се чувствава въ своята държава, така то ще бъде по-ласкано и привързано здраво къмъ нея.

Пренебрегнати задължения

Много дин вече откакто полицията в града държи затворени в своите помъщенни младежите: Цонев, Никола, Калчишков, Стойков, Недялков, Иван, Димов, Димо, Гайтанджиев, Стойков, Първанов, Борис и др. свършили миналата година българската гимназия. Задържан е и гражданин Кирилъ Бонанов, разочарва се на разплат и момчето Анка Манолова, също свършила българската гимназия. Задържани са биле две момчета, почти деца, служещи: едното в търговската кантора на Илия Бонанов, а другото в аптеката на г-жа В. Н. Шапкаджиева. Последните са били жестоко малтретиран и са освидетелствувани от градския лекар в присъствието на адвоката и кмет на града г-н. Търчинусъ. Разкарваха се и задържаха в полицията с дин и много други граждани. Полицията под предлог, че търси авторитет на изкакви си познания и т.н., които са ги разписали в града, явно отнема свободата на гражданите.

Из града много упорито се говори, че младежите, които вече цъла седмица се държат като затворници в помъщенето на полицията, нощем се изтезават. Мнозина говорят, че нощем чували стениания и плачове, които идели откъм помъщенето на полицията. Възможно това да са само преувеличени слухове, но фактът, че има освидетелствувани и наистина бити в полицията деца, дава основание да се правят предположения и да се върват.

До днес, вече десет дин, откакто е започнала полицията да раз-

карва и задържа гражданите още не е изяснено точно какво търси и какво подозира в тези младежи. Ако е въпрос за познания, донесени от другале и присъдени из града, едва ли могло да се намъри в него материал за едно сериозно обвинение, защото той е написан с изразител на вестник, които се печатат и разпространяват свободно из Ромъния. Страхът е може би, защото се разпространява тайно, и дава повод да се подозира, че съществуват някаква конспиративна организация и от тук, въпреки, идва голъмата нагътвеност на полицията.

Тръбва да заявим, че ние сме противници на всяка конспирация и че членове на такива организации тръбва да понесат всички тежести на законите. В Ромъния законите гарантират правото на гражданите да водят легално борба против несправдите, които се вършат надъ отдалените класи и съсловия. Това отнема всяко право на съществувание на каквато и да било конспиративна организация и членове на такава, ако наистина се открият, не и да се предполага, би тръбвало да бъдат преследвани.

Начина, по който полицията води следването, и хората, които се задържат, показва, че за конспирация сериозно не би могло да се говори. Съ всичко това полицията създава само озлобление в души на младите хора и ги тика в редовете на ония, които винаги и отъ всичко са недоволни.

Полицията се увлече и в старината си проскочи границите на онова което законите позволяват. Дълго беше на гражданите да

вдигнат гласъ на протест и предупредят онова, което е сторено въ повече. Инициатива за това принадлежеше на настоятелството на българското общество. Не бива да викаме подписите им само под кухи молби за анкета на факти, които са се извършили преди месеци и изнесени в вестниците много по смъло и на време, а да ги видимъ начело на инициатива за запазване непокрусено честолубието на младежите българи. Тъ можеха и бяха длъжни да свикат гражданите, да образуват комитет, който да провери слухове за нанесените побои, причините за задържането на млади и неопитни хора тъй дълго в полицията, да се застъпят предъ по виши власти, ако

това би било необходимо, да призове избраниците депутати и сенатори, ако не всички то поне само българите, като ги тури въ защита на принципа да се защита личността и освенител и отъ законите права. Всичко това г. г. настоятели не направиха, тъ пренебрегнаха едно свое задължение, като дадоха възможност да се ширатъ всевъзможно клюки за виновност на този и онотози. Струва ни се, че още не е късно и би се поправила сторената гръшка, ако и сега се постави насъ—вотъ начело на една инициатива за изяснение положението на младите, които се държат в полицията. Правата на гражданите лесно се губят и особено, когато има едно разединено гражданство.

СЛУЧАЙНО ЛИ Е?

Въ Добрич единъ комисаръ отъ мѣстната полиция е предприелъ жестоки гонения на всички ония селяни, които са подписали заявления адресирани до Министерството на Народното Просъщение, съ които искатъ да става преподаването въ училищата на майчиния езикъ на децата. Това членъ 7 отъ закона за държавното първоначално учение не само позволява, но и задължава министерството да уреди училище съ езикъ на преподаване този на мѣстното население. Мѣстното българско население не е направило нищо по вече отъ това да напомни на министерството едно задължение посто чрезъ закона и затова тръбва да понесе и обиди, и разочарования, а заедно съ това и губене на време и харчене на пари, които тази година са тъй недостатъчни и за най крещящи нужди.

Всичко това става въ едно време, когато ръководителите на дър-

жавните съдебни правител изявление, че етническите малцинства не бива да се третиратъ като врагове на държавата, а ще тръбва да имъ се гарантиратъ всички права, за да се направи живота имъ приятенъ въ държавата, защото въ това стои залога за правилното й развитие.

Отъ друга страна и въ вестниците се явяватъ статии, каквато е тази на Л. Наста въ в. „Адевърулъ“, въ която се казва, че малцинствата не бива повече да ни плашатъ, а тръбва съ всичката сериозност да се вслушаме въ тяхните искания и справедливо да ги задоволимъ. Тамъ се сочи дори името на държавния подсекретаръ на министерството на народното просъщение, който е ходилъ въ чужбина да изучава въпросите за малцинствата и е приготвилъ материалъ за единъ законъ, който щълъ да обгърне всички въпроси свързани съ исканията на малцинствата.

Комасирането на собствеността въ Нова Добруджа

Подъ горното заглавие инспектора на имеръ агрономъ К. И. Чулей, председател на една комасационна комисия въ Балчишко, въръ отчета на добития опитъ при изработването плановетъ за комасиране на землищата на 7 села въ същата околия, пише въ в. „Адевърулъ“ отъ 4 ноември т. г. статия, отъ която предаваме следните, интересни за насъ пасъки:

ЦЕЛ НА КОМАСИРАНЕТО
Комасирането има за главна цел да отдели и да комасира въ същото време пространствата следващи се на държавата и предназначени за колонизиране, за налягане на разни предназначения отъ

общъ интересъ отъ тези следващи се на мѣстните жители българи и турци въ основа на закона отъ 1924 година.

Земите на последните, получени отъ българската държава като мирис или като абсолютна собственост, както и тези купени въ свободната търговия преди закона отъ 1924 год., са така надребени и разпръснати на голъми разтокия, че върде малко отъ тяхъ са по голъми отъ 1 хектаръ и иматъ общи граници. Само плодородието, наистина извъредно на болшинството отъ тези земи въ благоприятни години, е могло да даде известна доходност на обработващите и,

защото губенето на време и земя отъ извъредното разпожване е погълщало почти винаги цълъятъ имъ доходъ.

Благодарение на това обстоятелство и третините, получени отъ държавата съ закона отъ 1924 год. и дадени за колонизиране, са върде разпожвани, така, че единъ класъ (лотъ) отъ 10 хектара повечето пъти се дава на 4—5 мѣста, разположени на голъми разтокия помежду имъ.

ПРОВЪРЯВАНЕ ПРАВАТА НА МѣСТНИТЕ ЖИТЕЛИ. Комасационните комисии проверватъ найнапредъ, отъ случай на случай, правата на мѣстните жители, получени чрезъ окончателните решения съгласно закона отъ 1924, година и се увъряватъ следъ това на самото мѣсто дали границите на всъ-

ко землище са добре поставени отъ делегатите на кадастралната дирекция при министерството на земеделието, щото отиъреното отъ тяхъ пространство да отговаря точно на това, което обхваща дадените решения. Това за да се намъриятъ лесно земите деклариранни безъ право.

Като се привърши тази операция, която изисква голъмо внимание, събира се пространството, което се следва на мѣстните жители и се комасира общо въ тази частъ на землището, която обхваща и района на селото имъ, особено тамъ, дето новиятъ районъ на селото на колонистите е поставенъ до стария.

Въ случай че последния е отдаленъ, земите на мѣстните жители и тези за колонизиране се комасиратъ срещу респективния районъ

И ето въ тази благоприятна атмосфера за малцинствата, българското население се ползува от едно свое право, за да направи напоминане и затова трябва единствено да му уреди такива разкарвания, че да стане нужа много видни хора от този град да прашат телеграми до министерството, да търсят съдействието на депутати и сенатори, за да спрат издевателствата над българското население.

Да смиснем ли всичко това като резултат от прекаленото усърдие на един дребен полицай, или да видим намислата на фактори, които не биха искали да видят усвоеният този край и при всички случаи подклаждат вражди? Каквито и да са мотивите на този разтакания, българското население няма да престане да напомня за своите права като малцинство, като ще се надява, че въ много близко бъдеще ще бъде задоволено.

ПРАВИТЕЛСТВОТО И ТРАНСИЛВАНЦИ

Правителството на г-н Миронеску, макар и да изхожда изцяло от нац. царинистката партия, не бива да се счита като истински лийк на партията, а като правителство, което въз основа на определена програма ще иска доверието на парламента.

Досегашните парламентарни болшинства, избраници на правителствата, са били винаги тѣхни сѣбли орджия и са си отивали ведно съ тѣхъ. Сѣбната на кабинета Маню и съставянето на днешното правителство Миронеску, което изхожда от сѣщото парламентарно болшинство, е първи подобенъ случай въ политическия животъ на държавата ни и такъв, който би ни довелъ до единъ по-правиленъ парламентаренъ животъ, обаче при други две главни условия: премахване застрахата на партията добила най много гласове и действително свободни избори.

Че правителството Миронеску, поне за трансилванци, не е истински изразъ на партията, и че само при известни условия ще може да разчита на единодушната подкрепа на цялото парламентарно болшинство, говори станалото преди нѣ-

колко дни съвещателно събрание на нац. царинисткитѣ организации въ Трансилвания. Въ даденото събрание за решението на това съвещание, тѣ казватъ:

„Организациитѣ въ Ардялъ изказватъ пълното си доверие къмъ правителството председателствувало отъ г-нъ Миронеску, което е изразъ на болшинството на законодателитѣ тѣла и е повикано да продължи приложението програмата на нац. царинистката партия“.

„Съ доволство взематъ актъ отъ решението на Министерския съветъ за продължение управлението на Г-нъ Маню да уравни бѣждата съ единъ действителенъ режимъ на економии и намаления, щото данъкоплатеца частъ по скоро да се ползува съ облекчение на данъцитѣ“.

„Очаква отъ правителството продължение политиката на миналото правителство, щото до създаване на института за земеделски ипотекаренъ кредитъ, съ законодателни и административни мѣрки да се намали лихварството, което поддържа економическия животъ на нацията, и да постави енергични пречки сре-

ИЗЪ ОКРЪЖА

Убийството въ с. Черковна

На 29 м. м. при определяне границата между землищата на село Черковна и Царь-Асенъ, скарать се колониститѣ отъ старото кралство, живущи въ с. Черковна, съ колониститѣ македонци отъ с. Царь-Асенъ аз мѣстността „Кирилцик“. Тази мѣстност е била дадена миналата година отъ агронома на колониститѣ македонци отъ с. Царь-Асенъ Михаилъ, Парисъ и Янко. Последнитѣ я разораватъ и сега настоявали предъ агронома и индигера да се предаде къмъ землището на с. Царь-Асенъ, та да остане тѣхно владение и за въ бъдеще. Представителитѣ на колониститѣ отъ с. Черковна Маринъ Обрешану, Флоръ и Кибанъ настоявали пъкъ да остане въ тѣхното землище, понеже по рано е служила за пазаръ на добитъка имъ, а и самото ѣ мѣстоположение налагало това.

Свэдата въема много острѣ ка-

шу практиката на паразитнитѣ банки“.

„Моли правителството да вземе бързо всички мѣрки, които счита за необходими, за избѣгване мѣкотнитѣ, предъ които се намиратъ днесъ всички производителни слоеве, особено земеделцитѣ“.

Тѣзи решения трябва да се считатъ като минималната програма, за осмуществяването на която трансилванскитѣ депутати Нац. царинисти ще подкрепятъ правителството.

Това е гаранция, че правителството Миронеску или ще трябва да върши ползотворна работа и гачита всички конституционни и парламентарни права, или ще трябва скоро да си отиде.

рактъръ. Македонцитѣ Михаилъ, следъ като се напила съ ракия на единъ отъ казанитѣ въ с. Черковна, отива въ двора на горския стражаръ Маринъ Обрешану, който смѣта за водителъ на колониститѣ въ с. Черковна, съ намѣрението да го убие. Жената, обаче, на горския стражаръ попречва на плана му. Не малко помогнало за избѣгване на убийството обстоятелството, че точно въ този моментъ минавала една машина съ пѣлници, между които имало единъ офицеръ съ чинъ капитанъ. Машината спира и офицерътъ се намѣсиль въ полза на едно примирение. Пѣлицитѣ македонци се качва на каруцата си и потегля за Царь-Асенъ. Не изминалъ 100—200 метра отъ машината, той билъ пресрещнатъ отъ колониститѣ Флоръ и Кибанъ отъ с. Черковна—другари на Маринъ Обрешану. Вържени съ тояги, тѣ спиратъ каруцата и искатъ да накажатъ вилнеющия македонецъ. Последния, обаче, изважда револверъ, стреля 2 пѣти и ранява смъртоносно двамата колонисти. Единиятъ отъ тѣхъ—Кибанъ починалъ сѣщия денъ, а другиятъ билъ отнесенъ въ болницата въ гр. Силистра, кдето сѣщо починалъ.

Убийствътъ продължава пакъ си къмъ Царь-Асеново. Когато стига въ гората забѣзва, по после той самъ се предава на властитѣ.

с. Ксараорманъ

Черквата на е много стара постройка и външниятъ ѣ видъ не извазъ ни очатъ на посетителя. По-мѣна съвещания да я преустрои като я се предаде външниятъ видъ и вътрешна украса. Паръ за това лесно се намиратъ. Всѣки селски голѣмецъ може да облага съ данъци, които бързо се събиратъ отъ българското население, още по бързо се харчатъ и никой никому не е длъженъ смѣтка да дава какъ

като се иматъ предъ видъ пѣлницата за съобщение и връзка имъ съ излаза, който е и трябва да бѣде общъ за двѣ групи.

СПОРНИТѢ ЗЕМИ. Земятъ, върху които има апели или констатации, се комасиратъ отдѣлно къмъ едната страна на пространството следващо се на държавата, що въ случай, твърде въроятенъ, че окончателнитѣ решения ги присждатъ на държавата, да могатъ да се парцелиратъ и заематъ отъ колониститѣ. Отъ извършенитѣ работи до сега се констатира, че разликата пространство земя получено при кадастралното измѣрване и върху които се бѣ коопцентрирала вестникарската кампания подъ мотивъ, че частъ отъ нея ще се предаде на мѣстнитѣ жители, почти навсѣкжде не съ-

ществуватъ, така че тя не заслужава специално внимание.

КОМАСИРАНЕТО НА МѣСТНИТѢ ЖИТЕЛИ. Намасянето на плана на пространствата, които се следватъ на мѣстнитѣ жители, тогава когато числото имъ въ селото е по голѣмо, е една операция доста трудна, ако се държи смѣтка за желанията и специалнитѣ интереси на декларантитѣ или наследяващитѣ имъ, споредъ това дали кѣщата имъ е въ сѣщото село или въ съседнитѣ и споредъ това дали положението позволява или не комасирането на земи находящи се въ други землища.

Ако качеството на земята е различно, въпроса се усложнява още повече, защото мѣстнитѣ жители претендиратъ и трябва да имъ се дадатъ частитѣ (лотовѣтъ) на две

даже и три парчета. та всѣки отъ тѣхъ да получи съответната частъ земя отъ по-добро качество.

КОМАСИРАНЕТО НА КОЛОНИСТИТѢ. При парцелиране на земята за колонизиране въ части отъ 10—15 и 25 хектара, споредъ категорията отъ които са колониститѣ, дължни сме да имаме предъ видъ различнитѣ качества земя, щото настояшитѣ или бъдещи колонисти да получатъ по възможностъ частитѣ си въ едно или две парчета по качество и с ѣ о т вѣтна голѣмина.

Следъ указанитѣ дадени въ скорошната конференция отъ Г-нъ Министра В. Потърна, повечето комасационни комисии отдѣлятъ отъ всѣка частъ (лотъ) по 1 лотовъ (5000 м.) и го комасиратъ въ тѣ наречено мѣсто за градини, което

поставятъ колкото се може по-близо до района на колониститѣ село, по склонове съ благоприятно изложение; тамъ ще се отглеждатъ съ по-голѣми грижи овощни дървета, нѣколко чукари лозе и зеленчуци за домашни нужди.

ОРГАНИЗИРАНЕТО НА МѣСТНИТѢ ЖИТЕЛИ. Що се отнася до бъдещето организиране за по-добро обработване на тѣ комасиранитѣ земи, мѣстнитѣ земеделци започнаха да се комасиратъ (сдружаватъ), за да образуватъ пространство най малко 300 хектара съ задължение да опитатъ общото имъ обработване за есенитѣ посеви, съ използване на трактори, еднакво семе отъ горно качество, сѣнки, жѣтоварки и пр. Това за намаление разходитѣ по производството и у-

(Следва въ 4-та страница)

сж изхвърчел. И въ нѣкъ става смърто. Обозначил е събрал до сега отъ село нѣколко по 700 лей, но не стигатъ и новъ данѣкъ ще разхарватъ и ще събератъ. А съ страшна жестокостъ се събератъ и тѣмъ данѣкъ, както шебно се събератъ данѣкъ въ село. Никой не иска да види, че на селенина — стопанствъ му се вѣе сѣтъ, като мисли какъ на селенина е принуденъ да продава своитъ земладѣлчески произведени и съ каква мѣнотия пазаръ сѣмствующитъ вече данѣкъ.

Притно е на оного, на и всѣмъ бе се радвалъ и въ село обществения постройка, на манастиръ и църквата, да бидатъ истински паметници на изкуството както по външния си видъ, така и по вътрешната си украса, но на това се мина благосъстояние въ село, а не селската сиромашия, на която величественъ храмъ се бѣлъ прѣсѣмѣ. На селския сиромѣтъ храмъ истинска украса е само свещеника пронамайтъ отъ свѣтлото Христоно учение и съ прѣмѣръ на великата евангелическа любовъ къмъ ближния. Църкве бѣ бѣло, ако свещеникътъ не ставатъ причина да се умѣнчаватъ животъ на селанина.

Достатъчно му е горчивината по му причиняватъ другѣтъ.

Шесть — паразитъ

Тяжѣтъ е живота на селанина. Душа го нѣмотата и безденежията на неговитъ продукти, тормоза го ограбна го и колониста малодонецъ. Не му става всичко това, та трѣбна и преставителитъ на властѣтъ въ село да го изведатъ и отънѣтъ възмѣнчаватъ му душа.

Тѣмъ изпрѣмѣтъ, шефѣтъ на селата Дотруларъ, Сазларъ и Дамъ — Адамъ е трѣбало да проси яйца, мѣнотия, вино, ракия и пр., както то душата му пошепва. Койго отъ селанитъ се осмѣлявалъ да му откаже, веднага му съставялѣ анти: аз, че се дѣржалъ кучето отъзвѣно, или че и м а з ъ боялузъ въ двора си, или пъкъ че ималъ нѣмѣтъ въ двора си, или пъкъ, че тѣмъ видѣтъ още въ българско време — сѣтъ селанитъ не могатъ да взематъ отъ изправитъ на едно камъче бѣтъ предпрѣтѣлно разрешение. По такъвъ начинъ селанитъ сѣм отрупаха съ тежка глава.

Ако, вѣнчана, вѣнчѣтъ властѣнцѣмъжѣтъ некроно да настане мѣръ и спокойствие въ вѣмѣта на вѣнчѣтъ надирателѣтъ, ващо не заподѣдатъ на свѣтътъ подчинени въ селото да се дѣржатъ човѣшки сиромѣ селанитъ и да ги пачатѣ нѣтъ равновѣсѣтъ гравитаци на Велика Ромѣния? Това вѣнчѣтъ нѣтъ отъ вѣнчѣтъ властѣтъ и тѣ трѣбна до го стора! Тѣ трѣбна да съгласува думѣтъ отъ дѣлата си!

Продължение отъ 3-та страница
величѣние по качество и количество на получената реколта.

Приложението на комасирането върху земѣта следва да стане нѣмѣтъ бѣтъ следъ админѣтъ на реколта.

Д-ръ СТЕФАНЪ ЧЕРНЕВЪ

Специализиралъ, въ Парижъ по акушарство и Гинекология (болести на жената, усложнения: отъ раждания, помятания и др.) се завърна и на ново установи на частна практика въ гр. Силистра ул. Режеле Фердинандъ Но. 44 (въ къщата на г. Минчо Павловъ)

„Лекува по специална метода бѣтъ операция болестъ, „Varicis“ (разширение на венитъ) и Hemoroides маясѣтъ.)

Приема болни ежедневно.

Прави безплатни медицински прегледи на бедни вѣтъ въ вторникъ, следъ обѣдъ.

4-5

Звѣрско убийство

На 27 срещу 28 миналия месецъ прѣтъ нощта въ домѣтъ на мѣкѣдонецъ колониста отъ с. Георгиевѣтъ Янко Бурхану се разиграла страшна трагедия. Въпросниятъ колониста отдавна не живѣлъ добре съ жена си Елена. Много важни съображения, може би, сж го навели на мисълта да я убие и се избѣлъ отъ нея. За тази целъ въ съгласѣ съ брата си Никола Бурхану и братовѣдѣтъ си Иванъ, които живѣли въ сѣмѣтъ къща, решаватъ да я погубятъ презъ тази нощъ. Хвѣтъ нещастната жертва и съ ремѣтъ на нощето на мѣмѣтъ ѝ я одушаватъ, като хвърлятъ трупа ѝ въ градината си. Сѣмѣтъ нощъ убийцѣтъ мѣмѣтъ, за да замаскиратъ престѣпленieto, замѣнчаватъ за пива, а жената, прѣсторѣна, че не е известна въ нѣмѣтъ, трѣбало да дѣра етъра си въ следѣтъ. Като намѣрѣла трупа на убѣтъта въ градината (!) тѣ съобщава на мѣмѣтъ, които се връщатъ отъ нѣмѣтъ. Съобщѣтъ и на кметъ, който пъкъ донесѣтъ на джандармерѣтъ поста. Отначало убийцѣтъ отричали, че сж автори на убийството, но по късно се признали.

ОТЗИВИ И БЕЛЕЖКИ Нрави

Общинския финансовъ агентъ Александрѣтъ, въ пазарниятъ день на 31 септември, пролиа отношѣния къмъ продавача на гровѣ Велимо Манговѣтъ, който имѣтъ могатъ да се обяснѣтъ, а не би трѣбало въ нѣмѣтъ случай да се оправдаѣтъ. Надменната глава на това, че е нѣмѣтъ галъ да платѣ барѣриетно право, трѣбашѣтъ прѣмѣ да се събѣрѣ, да се прѣвѣрѣ. Това бѣ дѣмѣтъ да стѣра общѣната властѣтъ, а не да се задоволя само съ подозрѣния.

Необяснимото е, че това сѣмѣтъ агентъ, следъ извѣсно време отъ развѣрата си съ Велимо Манговѣтъ, е обѣмѣтъ въ платъ въ общѣната,

че му сж отирадѣтъ 6—7 хиляди лей и подозрѣниято му за кражбата пада пакъ върху сѣмѣтъ продавачъ и бѣтъ да пѣтъ нѣмѣтъ или да иска разрешение отъ когото и да е, грабѣтъ стражарѣ отъ улѣната и му правѣтъ обѣмѣтъ, като една да не е събѣмѣтъ голя нѣмѣтъ и жена му изрѣдъ пазѣрѣ. Разбѣра се не намѣрѣтъ нѣмѣтъ, но обѣдѣтъ е хвърлена и осирѣмѣтъ и изнесено.

Следъ като кметъ е извѣмѣтъ на това агентъ, че ще платѣ загубѣната сума, той скоро следъ това намѣрѣтъ и внесѣтъ. Обѣмѣтъ се е задоволяла съ това. Като пѣмѣтъ своитъ интереси, трѣбѣтъ да пѣмѣтъ и честѣтъ на оня, отъ които събѣра милиони.

Най малкото, което трѣбашѣтъ да направѣтъ въ случаѣтъ, бѣ да намѣрѣтъ начинъ да напомни на това агентъ, че не бѣмѣтъ да се осирѣмѣтъ хората безпрѣтѣнно.

Услуги

Много платѣ и много граждани сж бѣмѣтъ свидетѣли, нѣмѣтъ общѣната сѣмѣтъ, обслужѣвана отъ общѣнски служѣтъ, е въ услуга на разни голѣмѣтъ отъ града. По чѣмъ парѣмѣдѣне се правѣтъ тѣмѣтъ услуги, не имъ интересѣтъ; онова, което важи заслѣмѣтъ, е особѣнна мѣнчѣлътъ, на рѣмѣмѣтъ хорѣ отъ общѣната, който все още може да оправдаѣтъ услугѣтъ направѣни на приятѣла отъ средствѣтъ на общѣната. Тѣмѣтъ похвати свидетѣлствуватъ, че все още на общѣната се глѣмѣтъ като на мушѣтъ, която рѣмѣмѣтъ хорѣ сж получѣмѣтъ подъ арѣмѣтъ и ще я изпѣмѣтъ въ добре.

Време е на тѣмѣтъ похвати и разбѣмѣтъ да се турѣтъ вѣтъ и на общѣнскитъ средства се глѣмѣтъ като на такѣмѣтъ, които принадлежатъ на всѣмѣтъ, но въ нѣмѣтъ случаѣтъ не имъ отдѣмѣтъ лица, нѣмѣтъ служѣмѣтъ бѣмѣтъ положение да иматъ тѣ.

Избори

На 2. т. м. се извършѣмѣтъ изборитъ за вѣмѣмѣтъ сѣмѣтъ въ града. Избѣмѣтъ сж: Пенѣмѣтъ отъ 124 гл. и

Хавѣмѣтъ отъ 122 гл. Получѣмѣтъ гласѣмѣтъ Фѣмѣтъ 27 и Ионѣмѣтъ. Избѣмѣтъ интересъ на граждани нѣмѣтъ избора се е прѣмѣмѣтъ тѣмѣтъ де много, а това не е въ интересъ на прѣмѣмѣтъ сѣмѣтъ на развѣмѣтъ. Дѣмѣтъ това бѣмѣтъ сѣмѣтъ на голѣмѣтъ и финансовѣмѣтъ мѣмѣтъ, които прѣмѣмѣтъ.

Опасна книга

При обѣмѣтъ на граждани, нѣмѣтъ нѣмѣмѣтъ подѣмѣтъ прѣмѣтъ е взѣмѣтъ и учебѣмѣтъ по инженерѣмѣтъ, нѣмѣтъ се е смѣмѣтъ на опасѣмѣтъ книга. Не допѣмѣтъ, че подѣмѣтъ е въ такова голѣмѣтъ неведѣмѣтъ и езѣмѣтъ експерѣмѣтъ, но сѣмѣтъ увѣмѣтъ че това се правѣтъ, за да се отѣмѣтъ възмѣмѣтъ да се разѣмѣтъ единѣмѣтъ и съмѣмѣтъ неопѣмѣтъ мѣмѣтъ. Крайно време е полицѣмѣтъ да разбѣмѣтъ, кое е позволено да се правѣтъ, на манастиръ бѣмѣтъ и въ Нѣмѣтъ Добрудѣмѣтъ, и да се съмѣмѣтъ сѣмѣтъ, за да не даѣмѣтъ възмѣмѣтъ на граждани да правѣтъ прѣмѣмѣтъ извѣмѣтъ въ нѣмѣтъ и нѣмѣтъ нѣмѣтъ случай не бѣмѣтъ бѣмѣтъ, въ нѣмѣтъ полѣмѣтъ.

За арестуванитъ мледежи

На 6 т. м. вечерѣтъ късно, мледежѣтъ, надѣмѣтъ нѣмѣтъ много дѣмѣтъ въ полицѣмѣтъ, бѣмѣтъ заведѣмѣтъ въ вѣмѣтъ. Какѣмѣтъ голѣмѣтъ прѣмѣмѣтъ, по отношѣмѣтъ на дѣмѣмѣтъ редѣмѣтъ сж извѣмѣтъ тѣмѣтъ мледежи и дѣмѣтъ и нѣмѣтъ доказателствѣтъ се е добѣмѣтъ полицѣмѣтъ не се знаѣтъ. Следѣмѣтъ отъ полицѣмѣтъ се водѣтъ при голѣмѣтъ тайна, а нѣмѣтъ сѣмѣмѣтъ властѣтъ, нѣмѣтъ въ последѣмѣтъ дѣмѣтъ се извѣмѣтъ в изѣмѣтъ, не стоѣмѣтъ нѣмѣтъ, голѣмѣтъ брой граждани се интересѣтъ за сѣмѣмѣтъ на тѣмѣтъ мледе хора и се вѣмѣтъ. Дѣмѣтъ е на сѣмѣмѣтъ властѣтъ да даѣмѣтъ свѣдѣмѣтъ за резултатѣтъ отъ следѣмѣтъ въ успѣмѣтъ на граждани. Не е въ интересъ на реда и спокойствието въ дѣмѣмѣтъ, да се тѣмѣтъ съзнатѣлно тѣмѣтъ мледе хора нѣмѣтъ условия, при които въ душѣмѣтъ имъ ще се натѣмѣтъ само злоба. Това сж мледе и неопѣмѣтъ хора. Дѣмѣтъ е на рѣмѣмѣтъ граждани да проявѣтъ по вече интересъ къмъ сѣмѣмѣтъ имъ.

За усърдието на полицѣмѣтъ

Прѣмѣтъ нѣмѣмѣтъ дѣмѣтъ полицѣмѣтъ агентъ нѣмѣмѣтъ е завлѣмѣтъ сѣмѣтъ въ полицѣмѣтъ единъ учѣмѣтъ отъ българската гимназия, като го е взѣмѣтъ отъ двора на училището. Голѣмѣтъ му грѣмѣтъ е бѣмѣтъ, че нѣмѣтъ шапка и колѣмѣтъ по образѣмѣтъ на учѣмѣтъ отъ България. Той, нѣмѣтъ, мѣмѣтъ година е бѣмѣтъ учѣмѣтъ въ България. Викѣмѣтъ е бѣмѣтъ бащата на учѣмѣтъ и почти му бѣмѣтъ заподѣмѣтъ да смѣмѣтъ обѣмѣтъ на сѣмѣтъ си. Какѣмѣтъ да страшно е видѣмѣтъ полицѣмѣтъ въ обѣмѣтъ на това учѣмѣтъ? И отъ кога тѣмѣтъ се прѣмѣмѣтъ правѣмѣтъ да прѣмѣмѣтъ обѣмѣтъ на граждани? Това е извѣмѣтъно уѣмѣтъ на полицѣмѣтъ и то имъ правѣтъ не вѣмѣтъ сериозѣмѣтъ по отношѣмѣтъ на политѣмѣтъ нѣмѣтъ вѣмѣтъ.